

פרק י"ד:

יואב יודע שעם כל געגועי דוד לאבשלום בנו, הוא עדיין כועס עליו, אך יואב רוצה שדוד יחזיר את אבשלום לירושלים, ולכן, הוא לוקח אישה חכמה מתקוע ומבקש ממנה להתלבש כאבלה, ללכת לדוד ולומר לו את מה שאומר לה יואב. האישה הולכת ואומרת לדוד (את דברי יואב שהם): היא אישה אלמנה ויש לה 2 בנים. יום אחד, שני בניה רבו ואחד הרג את השני. כעת, כל המשפחה מבקשת להרוג את הבן שנשאר וכך לא יישארו לה יורשים! דוד שומע את הסיפור ומבטיח לה שהוא יטפל בנושא. האישה אומרת לדוד שאם יגלה שלא כך בדיוק הדבר, ידע שעליה החטא ולא עליו. דוד אומר לה להביא אליו את המבקש לפגוע בה. היא שוב מבקשת הבטחה שבנה לא יפגע ודוד מבטיח. האישה מבקשת לומר עוד דבר מה אל דוד ודוד מקשיב. אומרת האישה – עכשיו, כשאספר לך את הסיפור האמיתי, אל תשנה מהבטחתך שאמרת: "חי ה' אם ייפול משערת בנך ארצה!". דוד שואל את האישה האם יואב אחראי לכל זה. עונה האישה – יואב אחראי לכל זה והוא אמר לי מה לומר. דוד קורא ליואב ומצווה עליו להחזיר את אבשלום לירושלים. יואב עושה זאת. דוד מגביל את דבריו ואומר שכשאבשלום יגיע לירושלים, שלא יעבור דרך הארמון, אלא ילך ישר לביתו. ואכן, אבשלום הולך לביתו ולא פוגש את אביו, המלך. מוזכר שאבשלום היה איש יפה ולא היה כמותו בכל ישראל. היה לו גם שיער ארוך ויפה מאוד. נולדה לו בת ושמה תמר וגם היא הייתה יפת תואר ובנוסף לה, היו לו עוד 3 בנים. אבשלום נמצא בירושלים שנתיים וכל הזמן הזה לא פגש את המלך. אבשלום שולח שליחים אל יואב על מנת שיקשר בינו ובין דוד, אך יואב לא מגיע אליו. אבשלום שוב שולח שליחים ועדיין יואב לא מגיע. אבשלום שורף ליואב את השדה. יואב בא לאבשלום ושואלו – מדוע שרפת את השדה? עונה אבשלום – קראתי לך מספר פעמים ולא באת. ועכשיו, למה הבאת אותי מגשור? שם היה לי טוב ופה, אני כלוא בביתי ולא יכול לראות את המלך. יואב מדבר עם דוד, דוד קורא לאבשלום, אבשלום מגיע, משתחוה ודוד נושק לו.

